

Mál nr. 270/2015

M
og

váttryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.

Starfsmaður slasaðist er hann vann við að taka niður bílskúrhurð.**Gögn.**

1. Málskot, móttakið 7.7.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 10.7.2015, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M, starfsmaður A, var hinn 13. mars 2013 að störfum við að taka niður gamla bílskúrhurð í bílskúr þar sem hann hafði um skeið unnið að endurbótum. Slóst þá gormur eða armur á vinstri festingu hurðarinnar í M með þeim afleiðingum að hann hlaut alvarlega áverka í andliti og á höfði. Í skýrslu lögreglu um atvikið segir að M hafi verið að vinna við bílskúrhurðina er bakslag hafi komið á hana og bílskúrhurðararmur hafi slegist í höfuðið á honum.

Hinn 10. apríl 2012 barst Vinnueftirliti ríkisins (VER) skrifleg tilkynning A um slysið, en tilkynningin er dagsett 14. mars 2012. Í tilkynningunni kemur fram að unnið hafi verið við að rífa niður gamla bílskúrhurð þegar armur á hurðinni hafi slegist í andlit M. Slysið var ekki rannsakað af hálfu VER þar sem það var ekki tilkynnt þegar það átti sér stað.

Í tilkynningu M um tjónið til V, dags. 10. október 2012, segir að til hafi staðið að skipta út bílskúrhurð og hafi hann átt að fjarlægja þá gömlu. Hafi hann byrjað á að taka hurðina af festingunum, en þegar hann hafi byrjað að rífa karminn hafi gormur á vinstri festingunni hrokkið upp í andlitið á honum. Kvaðst M hafa haldið að hann hafi verið búinn að losa upp á gorminum.

Í tilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands (SÍ), sem er dagsett 10. maí 2013 og undirrituð af M og A, segir að slysið hafi orðið þegar M var að skipta um bílskúrhurð. Hann hafi tekið hurðina af og verið að losa karminn þegar annar armurinn hafi hrokkið upp og lent í andliti hans.

Í ódagsettri tilkynningu A til V er tildrögum slyssins lýst á svipaðan veg og í tilkynningunni til SÍ, en þar segir enn fremur að orsök slyssins hafi verið sú að ástand á járnabúnaði bílskúrhurðarinnar hafi verið verra en reiknað hafði verið með.

Í skýrslu M til lögmanns síns, dags. 14. maí 2013, kveður M að hann hafi takmarkaða þekkingu og enga reynslu af því sem hann var að vinna við þegar slysið varð. Hann hafi unnið fyrir eigendur bílskúrsins þá smíðavinnu sem framkvæmd hafði verið í skúrnum mánuðina áður, skipt um þak, glugga o.fl. Einnig hafi hann verið tengiliður við undirverktaka. Hann kveður ástæður þess að honum hafi verið falið að vinna umrætt verk hafi m.a. verið að þeir sem seldu húseigendum nýja bílskúrhurð hafi átt að annast niðurrif hinnar gömlu en vegna anna hafi þeir ekki komið því við. Einnig hafi afhending og uppsetning hurðarinnar dregist og þegar sá aðili sem ætlaði að sjá um uppsetningu nýju hurðarinnar myndi koma að kvöldi þess dags sem slysið varð, en hann hafi ekki haft tíma til að taka þá gömlu úr, hafi í flýti verið tekin sú ákvörðun að M myndi fyrir hönd A taka það að sér.

V beindi nokkrum spurningum til A vegna slyssins. Í svari A til V samkvæmt tölvubréfi 27. ágúst 2013 segir m.a. að aldrei hafi staðið til af hálfu A að M tæki niður bílskúrhurðina heldur hafi það verið seljendur hurðarinnar sem höfðu það verk með höndum. Eigendum A hafi ekki verið kunnugt um að M hefði farið í að taka hurðina niður fyrr en eftir slysið, enda hafi M sjálfur verið í sambandi við „hurðar verktaka“. Varðandi ástand hurðarinnar eins og því var lýst í framangreindri tilkynningu A til M segir í svari A að átt hafi verið við slit í búnaði bílskúrhurðararmsins sem alltaf fylgi notkun. Þá kom fram í svarbréfi A að M hafi unnið hjá fyrirtækinu í 12 ár, lært þar og eftir sveinspróf unnið sem smíður.

M telur að A hafi ekki gætt fyllsta öryggis á vinnustað, ekki gert skriflega áætlun um öryggi og heilbrigði á vinnustaðnum né veitt M fullnægjandi fræðslu og leiðsögn áður en hann hóf verkið.

Þá hafi A heldur ekki sinnt lagaskyldum að tilkynna slysið til VER. Með vísan til þessa hefur M krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

M er smiður að mennt og hafði unnið við smíðar hjá A í meira en áratug þegar slysið varð. Hann hafði unnið um nokkurt skeið við endurbætur í umræddum bílskúr og virðist hafa haft nokkurt sjálfstæði í störfum sínum þar. Var hann m.a. tengiliður við aðra verktaka. Í skýrslu til lögmanns síns kveður M að ákvörðun um að hann tæki að sér fyrir hönd A að rífa niður bílskúrshurðina hafi verið tekin í flýti. Ekki er því lýst nánar hvernig ákvörðunin var tekin. Af gögnum málsins þykir ekki nægilega í ljós leitt að ákvörðunin hafi verið tekin af fyrirsvarsmönnum A, en hvernig að þeirri ákvörðun var staðið hefði mátt upplýsa betur jafnvel þótt slysið hafi ekki verið tilkynnt VER eins og lög gera ráð fyrir. Eins og hér stendur á verður að telja að það hafi staðið M næst að hlutast til um að það væri upplýst. Í tilkynningu M til V kvaðst hann hafa haldið að hann hafi verið búinn að losa upp á gorminum. Af þessu verður ekki annað ráðið en M hafi vitað meðan á verkinu stóð að losa þyrfti upp á gormum áður en hann byrjaði að rífa niður karminn. Að virtum öllum fyrirbyggjandi gögnum verður ekki talið að slysið verði rakið til ófullnægjandi verkstjórnar eða ófullnægjandi leiðbeininga eða fræðslu af hálfu fyrirsvarsmanna A. Það verður því ekki rakið til atvika sem A ber ábyrgð á. Af þeim sökum á M ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 18. ágúst 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.